

СЕННЯ

У НУМАРЫ:

29 кастрычніка — Дзень нараджэння камсамола. Гэтаі знамінныя даты прызначаны 2-я стар.

Сустрэча з депутатамі — 1-я стар.

Справаздачы і выбары ў прафакультэт — 1-я стар.

Да 100-годдзя з дні нараджэння І. А. Буніна — 3-я стар.

Цепліны сяброўскіх супереч — 3-я стар.

Восень, падзін... — 4-я стар.

Гомельскі Універсітэт

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, КАМІТЭТА ЛКСМВ, ПРАФКОМА і МЯСЦКОМА ГОМЕЛЬСКАГА ДЗЯРЖАУНАГА УНІВЕРСІТЭТА

СПРАВАЗДАЧА ДЭПУТАТА

Выступленіі дэпутата Вярхоўнага Савета БССР першага саікратара Гомельскага гарніона Камуністычнай партыі Беларусі Міхаіла Фёдаравіча Бародзіча перед сваімі выбарчымі кампаніямі стала добраі 1 трывалай традыцыяй.

З асаільвай цікавасцю чакаў гэтаі сустэречы каментыў Гомельскага дзяржаўнага ўніверсітэта. Яно і аразумела: менавіта чыпэр, напрыядны XXIV з'езд КПСС, наш народ заўважае свой пляцігандовы план, намаічы перспектывы новых велічных здзейсненій. І кожнаму, хто прыйшоў на сустэрчу з дэпутатам, хацелася пачуць, якіх поспехаў дабіцца працаўнікамі нашага горада і вобласці за шылульны год. У сваіх справаздачах перад выбарчымі кампаніямі Міхаіл Фёдаравіч расказаў аб даследаваніях працаўнікоў прамысловасці, аб поспехах налагоджэння і саўтасаў вобласці ў выкананні пляцігандовага плана.

У лаканічных, але надзвычай красамоўных фактах і лічбах дэпутат паказаў тыя зруші: здабыты, што даследчыты ў апошнія гады. Ноўныя віды высакаласнай — міжнароднага стандарту — прамысловай прадукцыі, рост

дабрабыту і культурнага ўзроўню, новыя наўуковыя цэнтры, наукоўчыя установы — усе гэта вылучае наш горад у шэраг буйнейшых культурна-гаспадарчых цэнтраў рэспублікі.

З асаільвай цікавасцю ўспышылі прыступныя тыя мясціны выступленія М. Ф. Бародзіча, дзе ён закануа перспектывы развиція вільшчай адукцыі ў горадзе Гомелі, у прыватнасці, будаўніцтва і развіціць нашага маладога юнацтва ўніверсітэта.

Нельга не захапіцца размахамі гэтых планаў — новыя акадэмічныя падразделенія ў раёне Валатаў, якія стане адным з найбольш буйных і сучасных цэнтраў падрыхтоўкі высокакваліфікованых спецыялістаў і наукоўчых кадраў. Менавіта гэтыя кадры, паддэшылі ў заключчыні словах дэпутата, у час магутнага навукова-тэхнічнага прагрэсу павінны забяспечыць поспехі даўешлага камуністычнага будаўніцтва ва ўсіх сферах эканомікі і культуры.

З удачнасцю і глыбокім усведамлением сваіго абавязку быў ўспышыты гэтыя слова. Яны нахіляюць увесце наш студэнті і прафесарска-выкладальщиці каментыў на самаадданую вучобу і працу.

М. ГРЫНЧЫК.
На здымку: выступае М. Ф. Бародзіч.

РАБОТА мясцовага камітэта праходзіла ў перыяд стаініння ўніверсітэта, на ўмовах вялікага палітычнага і пракоўнага ўдзimu савецкага народа, выкліканага падрыхтоўкай да 100-годдзя з дні нараджэння У. І. Леніна.

Так пачаў свой справаздачны даклад старшыня мясцокома С. Паламарчук. У дакладзе былі заіктруны пытанні шматлікай дэйнісці прафсаўнага штаба ўніверсітэта.

да і ўсіх практикаваліся рэгулярна.

Старшыня мясцокома ўказаў, што праведзенна вялікая работа па падбору кадраў віцэшайшай кваліфікацыі, вядомца знатані познаніямі, работы, якіх жа цяперашні ўзровень не можа задаволіць каментыў.

Значная ўвага ўніверсітэце ўзімлялася ўдзіллю вічнай-выкладальнічым пытанням, якія спадаліся на вічнадычы, так і спадаліся на студэнті. Актыўна прадупе светранаў вайны.

масавай рабочае.

Пасля даклада старшыні мясцокома і старшыні рэвізійнай камісіі началіся спречкі.

Выступаючыя аналізувалі рабочы мясцовага камітэта, указавалі на недахопы, прапаноўвалі

меры па іх ліквідацыі.

Г. С. Еўдакіменка, камесік старшыні мясцокома, у сваім

выступленіі зварыў увагу пры-

сущых на некаторых асаільвай-

шы рабоче камітэта. У прыватнасці, на то, што камітэем

была прадастаўлена магчымасць

блізкіх падрэспубліканскіх

организацый.

Слышчыкі заўвагі былі і ў ін-

каторых іншых выступленіях.

Рабочы мясцокома прызнана зда-

валічна.

Сход выбраў новы мясцовы камітэт у складзе 13 чалавек.

У яго ўваішлі І. П. Трацускі,

Г. С. Еўдакіменка, Э. І. Сым-

кі, Т. А. Бондарава, В. В.

Анічкіна, В. П. Староў, І. І.

Аўтаранка, А. П. Мишчэрскі,

В. І. Філічава, Л. І. Надзея,

Г. К. Барысаў, В. М. Касцюч-

ка, П. С. Тарыка.

Выбраўшы рэвізійную камісію

у складзе П. В. Суркава, В. П.

Красіцкай, Ж. В. Манько.

Адбылося арганізацыйнае па-

саджанне новага мясцокома.

Старшыня яго выбран т. Тра-

цускі, камесік т. Еўдакі-

менка, сакратаром — т. Сым-

кі, старшынёй рэвізійнай

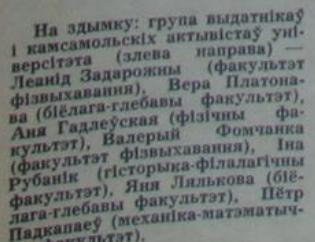
камісіі — т. Суркава.

Наш кар.

А. С. Паламарчук адзначыў, што ўсі звестні прафсаўнай арганізаціі правілы значнай арганізаційнай работы па разгортанні саікратычнага слабоніцтва. Ход выканання ўзятых абавязкаў засядаўшыя нарады і падзінічныя мясцокома.

За справаздачыні першага прафесарска-выкладальщыці саікрада праўнёй вялікую работу спадаліся на студэнтів і насеініцтве горада Гомеля і вобласці. Вызантыйныя пасяджэнні кафедр і факультэтаў, лекцыі, даклады — гэтыя і іншыя формы сувязі з прафесійкамі горада.

На здымку: група выдатнікаў і камсамольскіх актыўістакў ўніверсітэта (злева направа) — Леанід Задарожны (факультэт фізывыхавання), Вероніка Платонава (бібліаглебавы факультэт), Аляксандра Гадлеўская (фізічны факультэт), Валерый Фомінка (факультэт фізывыхавання), Іна Рубанік (гісторыка-філалагічны факультэт), Іяна Лілікова (бібліаглебавы факультэт), Пётр Падкалаев (механіка-матэматычны факультэт).

Год выдадзі

другі

№ 8 (49)

СУБОТА

24

КАСТРЫЧНІКА

1970 года

Цена 2 кап.

АДНО ЦУДОУНАЕ ІМГНЕННЕ

Народная артыстка Расійскай Федэрацыі Валянціна Ляўко — адна з вядучых спявачак Дзяржаўнага акадэмічнага Вялікага тэатра СССР. Яна выконвае галоўныя ролі ў мноўх спектаклях.

У гэтым сезоне яна занята ў операх «Іван Сусанин» (Валенія), «Царская няяеста» (Любіца), «Іван Сусанин» (Валенія) і іншых.

В. Ляўко, акрамя выступленіяў у оперных спектаклях, многа гастролею з сольнымі канцэртамі ў нашай краіне і за мяжой. У рэпертуары артысткі рускі народныя песні, творы сусветнай класікі. Яна імянства прапагандуе творчысць Чайкоўскага, Кюі, Баха, Генделя, савецкіх кампазітараў Пракоф'ева, Скрыдлава, Кабзэўскага і Жывавата.

На мінулым тыдні Валянціна Ляўко была госьці студэнтаў ўніверсітэта. У актавізме сабраліся аматары камернай музыкі.

— Раманс Глінк на слова Пушкіна «Я помню чудное мгновенье...», — аўвяла вядучая.

Праходзіць некалькі секунд, першыя акорды прайгнулі, і вось ужо ўсе лъюще чароўныя гукі бессмяротнай музыкі, спявачка перадае незабытую пачуцці кахання, сустрэчы з прыгноўсцю. Канчатка выкананне. Залу ўздыхаючы шчырыя аплодыменты.

У гэты вечар гучалі рамансы Чайкоўскага, трачыя песня Леля з оперы «Рымскага-Корсакава «Снігурочка», творы Варламава, Рахманіна, Сарасатэ, Уласава.

Пасля кожнагаnumару слухачы цéла віталі артыстку, аплодыравалі і візіту ўспыжылі. Больші гадзіны працягвалася выступленіе Валянціны Ляўко. А здача, што гэта было адно цудоўнае мгновеньне, незабытую мінту сустрэчы з сапраўднымі мастацтвам.

Дастойным партнёрам спявачкі быў і канцэртмайстар Вялікага тэатра Рыгор Щыгер.

Пасля канцэрта мы гутарылі з Валянцінай Мікалайчынай.

— Я задаволена аўдзіторыяй,

— адзначыла артыстка.

Наша госьці расказала аб сваіх далейшых творчых планах.

— Зарас я рыхтуху партыю

Карын і ўдзелняючы аперы

Бізз. У бліжэйшы час у міне будзе гастрольная паездка ў ЗША.

П. РАМАНУЗ.

САМАБЫТНЫ ПІСЬМЕННИК

(Да 100-годдзя з дня нараджэння І. А. Буніна)

Бунін займае відае месца сярод русіх пісменніц і пісьменніц XIX — пачатку XX стагоддзя.

Свято літаратурную дзеянісць ён начаў як паст у 80-я гады. У яго ранній пазіцыі, адзначанай радасным успынніцем жыцця, адлюстраваліся карціны роднай прыроды сяроднія паласы Раці. У гэтым сэнсе ён працягвае лепшыя традыціі Тургенева. Яго аборнік «Лістапад», адзначаны Пушкінскай прэміяй Акадэміі навук, быў названы М. Горкім «заграйней книгай».

Аднак асноўны жанр Буніна — проза. У адзінственне ад верша 80—90 годоў ён у сваіх апавяданнях закраіна, галубым чынам, грамадскія тэмзы. Ен малоеобразы сялян, задаўленых галечай і нястачай, і варожка адносіцца да новага, буржуазнага ўкладу жыцця. («Весткі з Радзімы», «Антонаўская яблыка» і іншыя).

Талент Буніна, «прыгожы, як матавае срабра», высока цэнзуру М. Горкі. Іван Аляксееўч становіцца актыўным удзельнікам таварыства «Весты». У адным са зборнікаў «Ведаў» ён надрукаваў апавяданне «Чарназём», у якім адлюстраваў мужыка, які з нецірковіціцію чакае «змен». Гэта апавяданне напісаны ў духу революцыйных падзеяў. Водгук на рэвалюцыйныя падзеі 1905 года мы знаходзім і ў верши «Пустэчка», дзе ён выказаў спачуванне народу.

Пасля рэвалюцыі 1905 года Бунін не паддаўся таму разлажению, якое ахапіла буржуазную літаратуру, выступаў супраць уладніцкіх твораў.

У 1909 годзе на парадзе М. Горкага ён стварае апавяданне «Вёска», у якой заіграе актуальныя пытанні народнага жыцця, піша апавяданне «Сіла», «Апошні дзень», дзе рэзка адмоўна выказае свае адносіні да існуючага ладу, да новых «гаспадароў жыцця».

Адных з лепшых твораў Буніна з'яўляецца апавяданне «Пан з Сан-Францыску» (1915 г.). Тут пісменнік стварае образ амерыканскага капитала, паказвае, што ў жыцці прадстаўнікоў буржуазіі цывілізація свету, якія рашаюць лёты народаў «на падставе апошніх палітычных і біржавых наўгар», пануе бесчалавечнасць і крываудушнасць. Аўтар падкрэсліў асуджанасць гэтага свету.

Кастрычніцкі рэвалюцыі Бунін не змог зразумець, не ўбачыў сілы народа.

У апошнія гады жыцця, адправіны ад Радзімы, пісменнік начаў пераглядаць свае адносіні да Савецкай краіны, становіча адгукаваць аб разніцы савецкай літаратуры.

Іван Аляксееўч Бунін дарагі савешчанікам чытчу, якія вілі знаўца рускай літаратурнай мовы, якія, таленавіты, самабытны пісменнік.

Л. КУДРАУЦАВА,
старшины выкладчык
кафедры рускай
літаратуры.

(Заканчэнне. Пачатак у № 7).

Знаходзячыся на Рыначнай плошчы, кожную гадzinу можна пачуць сігнал трубы, якія раліцаў абрываеца. Лягенды расказваюць, што калі ў XII стагоддзі трубач хадеў папіродаць кракаўскіх мяшчан аб избегу татарскіх захопнікаў, варожая страла прабіла яму шию, абраўшы мелодыю сігнальную.

Непадалек ад Рыначнай плошчы калі ў старынай крэпасці Krakawa Barbacka ўзвышаецца помнік савецкім воінам, загінуўшым пры вызваленні Krakawa ад німецкіх захопнікаў. Паліякі шануюць іх паміцу — якія былі створаны простымі людзьмі, гарячакамі, што працаюць тут.

Мы дзякуем польскім сябры за то, што яны паказалі нам Асвенцім. Тут мы сваім відомы ўбачылі ўсе тыя месцы, дзе ў час сусветнай вайны нацистичнай фашысты занічылі больш чатырох мільёнаў людзей.

Кракаў — гэта музей музеяў, і таму аб ім можна вельмі многа гаварыць. Нам давалось шмат чаго ўбачыць! і пачуць, але абысінне не раскажаш. Хадзелася б яшчэ спыніцца на некаторых музеях Krakawa.

На другім паверсе Сукеніц на Рыначнай плошчы знаходзяцца галерэя польскага жывапісу. Там змешчаны карціны Яна Матэйкі — відчутага прадстаўnika польскай школы історычнага жывапісу XIX стагоддзі. Ян Матэйка быў вілікім сабрам рускага мастака Рэпіна, хоць яны ніколі не бачыліся: Рэпін прыехаў у Krakau, спазніўшыся ўсяго на трэці дзень. Ян Матэйка памёр. Іх сібровустства замацоўвалася агульными погіблідамі на мастацтве і перашкодай.

У музее князёў Чартарыйскіх мы ўбачылі работы єўрапейскіх маістроў жывапісу: Рэмбрандта, Леонарда да Вінчи. У гэтым зале. На тэрыторыі былога кансілагеру захаваліся ўтыкі, якія яны былі ў час вайны, блокі смерці: камеры для вязняў, камеры допыту і іншыя месцы, дзе варвары дзвінчата гаражадзілі здзекваліся над людзьмі.

Апрача культурна-масавай

здей. На тэрыторыі былога кансілагеру захаваліся ўтыкі, якія яны былі ў час вайны, блокі смерці: камеры для вязняў, камеры допыту і іншыя месцы, дзе варвары дзвінчата гаражадзілі здзекваліся над людзьмі.

Магістр філалагічных наўук М. Уруба паказаў міліярдныя студэнтагаў з вакалічнай сістэмай польскай мовы, з асаўласцямі фанетыкі сучаснай польскай мовы, з польскай дыялекталогіяй.

Прафесар, доктар філалагічных наўук Янкубоўскі звычайна ў сваіх лекцыях шырока асвятліў гісторыю развіцця польскай літаратуры, расказаў аб літаратурных суязах рускага і польскага народу.

Загадчык кафедры рускай філалогіі дацэнт Віткоўскі паказаў міліярдныя студэнтагаў з методыкай выкладання рускай мовы ў Ягелонскім універсітэце, з вучбовымі планамі кафедры, праграмамі ауччэння студэнтаў рускай мове.

З вялікай увагай слухалі наўшчы студэнты лекцыю аб сучасных палітычных становішчы Полішчы, у якой лектар расказаў аб внутраній і зовнешній палітыцы ПНР, аб месцы, якое яны займае сярод сацыялістычных краін. Лектар адзначыў вілікую важнасць дагавору паміж

ЦЕПЛЫНЯ СЯБРОЎСКІХ СУСТРЭЧ

музей знаходзіцца адайны вядомы партрэт работы Леонарда да Вінчи без пейзажнага фону — «Дама з гарнастаем».

У час знаходжання ў Krakawе мы пазнайміліся з многімі іго прыгарарадамі. У дзесяці кіламетрах ад Krakawa, на тэрыторыі вёскі Marzla пасля другой сусветнай вайны а да падамога Савецкага Савета быў пабудаваны буйнейшы ў Польшчы металургічны камбінат Новы Гута імя У. I. Леніна. Гэтае прадпрыемства выпраблюе зарал больш паловы ўсёй вытворчасці ў Польшчы сталі. Вакол яго вирас статычны горад.

У дзесяці кіламетрах ад Krakawa, у вялікім роце размешчаны Ойцув, архітэктурны фантанычныя малітвічныя скаламі з вінцавымі пародамі.

У Велічыне размешчаны старажытнайшы ў Еўропе солевыя калапы XII стагоддзя. Гэтыя калапы захоўваюць у сваіх неграх мноства скульптур з солі, якія былі створаны простымі людзьмі, гарячакамі, што працаюць тут.

Мы дзякуем польскім сябры за то, што яны паказалі нам Асвенцім. Тут мы сваім відомы ўбачылі ўсе тыя месцы, дзе ў час сусветнай вайны нацистичнай фашысты занічылі больш чатырох мільёнаў людзей.

праграмы польскія сябры прыпінавалі нам вялікую навуковую, якая адпавядала нашай спецыялізацыі: знамёства з польскай літаратурой і мовай.

Прафесар, доктар філалагічных наўук Шнайдэр у сваіх лекцыях падрабізіў спыніўся на гісторыі ўзнінення і раз-

праграмы польскія сябры прыпінавалі нам вялікую навуковую, якая адпавядала нашай спецыялізацыі: знамёства з польскай літаратурой і мовай.

У час знаходжання ў Krakawе у нас было магчымасць незадзіраваць сябры з студэнтамі арганізацыямі Ягелонскага ўніверсітэта. Так, мы сутэрталіся з прадстаўнікамі Саюза студэнтаў ўніверсітата. Толькі сябры падрабізіў спыніўся на гісторыі ўзнінення і раз-

праграмы польскія сябры прыпінавалі нам вялікую навуковую, якая адпавядала нашай спецыялізацыі: знамёства з польскай літаратурой і мовай.

Усе мы будзем памятаць сустракчу з польскімі студэнтамі, якія выпраблююць рускую мову. Яна праходзіла ў студэнтскім клубе і закончылася выкананнем русіцкіх песьняў, беларусіцкіх песьняў і польскіх песьняў.

Віртаючыся на Радзіму, мы мелі магчымасць спыніцца на трэці дзень у польскай сталіцы — Варшаве. За гэты час зрабілі экспкурсіі па гораду, пазнайміліся з Варшавскім універсітэтам, нападалі на макеты музеяў.

У заключэнні хадзелася б падкрэсліць важнасць і неабходнасць падобных суязах польскай мовы і польскіх студэнтамі. Янка, садзейнайчыца павышэнню навуковых ведаў, устаноўленню больш близкіх канкаватаў паміж моладдзю абедзвою краін.

М. ПРЫХОДЗЬКА.

На здымках уперсе: былы каралеўскі замак у Пясчанай Скале і крэпасць Барбакан у Krakawе.

Сядзінды здымак — Варшавскі ўніверсітэт.

Злева — кала помінка ахвярам фашызму ў Варшаве.

Унізе — адзін з будынкаў старой Варшавы.

Фота аўтара.

ДРУЖНЫ ДУЭТ

У мінскую падзелю сталіца распублікі прымала мачнейшыя лёгкія атлеты Беларусі — ўдзельнікі фінальнай прафсаўязаў на-камсамольскага кросу, прысвечанага 50-годдзю ЛКСМБ. У складзе зборнай каманды Гомельшчыны выступалі і студэнты нашага ўніверсітэта.

Наўпакі на пасліховах выступілі першакурснік Генадзь Высоцін і трэцікурснік Арнадзь Вель. Абодва яны — студэнты факультета фізічнага выхавання. Рабіты выступілі на пілімпіадовай дыстанцы.

Доўгі час лідэрства ўтрымліваў прадстаўнік каманды Минскай вобласці Назаранік. Ен імкнуўся высокім тэмпам збіць актыўнасць Генадзя і Аркадзя, але зрабіць гэта Назараніку не удалося.

На фінішы першым з вялікім адрывам быў Г. Высоцін. Ен паказаў добрыя вынікі — 15 минут 27,2 секунды. Другім заняўшымі ў дыстанцыі было А. Вель — 15 минут 36 секунд. Іх поспех быў вялікім ускладам у агульнае выступление каманды нашай вобласці, якая стала трэцім прызёрам рэспубліканскага кросу. Даречы, такога ж поспеху Генадзь і Аркадзь дасягнулі і ў фінале абласнога кросу. Нічога не скажані, дружны дуэт!

Наш. кар.

АДДЗЕЛ НАВУКОВАЙ АПРАЦОЎКІ ФОНДАЎ

Павышаць ідэйна-палітычны ўзроўень бібліятэчнай работы, дапамагаючы вучэбнаму працесу можна толькі пры умове пастаўнага ўдасканалівания форм і метадаў пропаганды кніг.

Наши бібліятэкі навучыліся мэтанакіравана і пасядлоўна з дапамогай кніг раскрываць асноўныя тэарэтычныя палажэнні ленінізма па пытаннях будовы камуністычнага грамадства.

Бібліятэка ўніверсітэта ў сваіх фондах мае больш 300 тысяч экземпляраў кніг. Тут можна знайсці літаратуру па ўсіх галінах ведаў: філасофіі, палітканоні, гісторыі, мовах, літаратуры, тэхнічных науках, мастацтву і да т. п. Необходима адзначыць, што па некаторых дысцыплінах бібліятэка адчувае

недахоп літаратуры. З гэтай мэтай мы робім запіскі ў міністэрстваў магазіны краіны.

Камплементуеца бібліятэка ў бібліятэчным калектары, кніжных магазінах Гомеля, Мінска, Кіева, Ленінграда, Масквы і іншых гарадоў Савецкага Саюза. У парадку аказанія дапамогі бібліятэкі БДУ, Акадэміі науک БССР, Маскоўскага і Ленінградскага ўніверсітэтаў перадаў наявіла колькасць вучебнай літаратуры.

За 9 месяцаў гэтага года ў бібліятэку наступіла больш 31 тысяча кніг, сярод якіх наяў 2 тысячи — аб жыцці і дзейнасці У. I. Леніна. Набыта таксама калі 10 тысяч падручнікаў і вучэбных дапаможнікаў. Вучэбная літаратура набываеца разлікі аднай падручнікі на трох студэнтаў.

Аб тым, што ў апошнія гады здзяйляєца вялікая ўвага камплементаванню бібліятэчных фондаў літаратурай, сведчыць і та факт. Раней на набыцце літаратуры адпускалася 8—10 тысяч рублёў у год. На 1970 год бібліятэцы адпускашна на гэтага мэты 16 тысяч рублёў.

Для лепшага забеспечэння чытальчу літаратурай бібліятэка ўключыла ў свае планы складанне перспектывнага тэматычнага плана камплементавання.

У будучым мы міркуюм меманізацію працэса апісання літаратуры з дапамогай электраграфічнага апарата, які дазволіць атрымліваць копіі і з ліста, і з аднаго апісання. Даўнюючы гэтаму будзе не толькі скарочаніе непрадукцыйных рабочых час, але і ўдастся пазбегнуць памылак, якія дапускаю-

ца пры ручным апісанні.

Аўтаматычныя машины, якія ўмёгі пісаць, слухаць, пальці становіць, вобразіць кожучы, сэрдам будуть электроннай бібліятэкі. Але такая бібліятэка-аўтамат існуе пакуль толькі ў макетах і мэдэях. Спартрэбіца лічыць яшчэ сіл, сродкі на часу, каб ажыццяўці гэтыя праекты. І ёсць ж можна не сумнівацца, што бібліятэка-аўтамат здойме сваё месца ў нашым жыцці, як гэта адрымалася з кіно, радыё, тэлевізіёнам.

І ёсць ж, явідома, якія б ні былі грандыёзныя перспектывы прымяненія аўтаматычнай тэхнікі ў бібліятэках, самыя сучасныя машины не заменіць розуму чалавека, яго бліскоўгага імкніння да ведаў. І ёсць ж розум чалавека дапамагаючы бібліятэкам. Яны застаюцца яго верным спадарожнікам.

В. КАСЦЮЧЭНКАВА,
загадчык аддзела наукоў-
ковай апрацоўкі фондаў.

У дапамогу куратару і паліт-

інфарматару.

ПРЫКЛАДНАЯ ТЭМЯТЫКА ГУТАРАК І ПАЛІТІФАРМАЦІЙ НА ЛІСТАПАД 1970 ГОДА

«Выдатны мысліцель і рэз-
валюцыянер» (да 150-год-
дзяя з дня нараджэння Ф.
Энгельса).

«Блакнот агітата».

«Адданасць ідэалам каму-
нізму — важнейшая рэча са-
векага чалавека».

Газета «Знамя юности».

«Норавы» буржуазнага
грамадства: мараль «жоўта-
га д'яблі».

«Блізкаўсходні крызіс і
барацьба арабскіх народоў
супраць аргасі».

Газета «Звязда».

«Ідучыя пад сцягі рэвалю-
цый» (аб альтымперыялі-
стичнай барацьбе моладзі све-
ту).

Газета «Чырвонае змена».

ПАРТКОМ ГДУ.

ВОСЕНЬ, ВОСЕНЬ...

Восень... Яе підрэдка завуць залатой. Мноства фарбаў, мноства дароў прынашане яна чалавеку. Бяры, чалавек, не са-
ромеішся, карыстаішся ўсім бацагдем гэтым.

І ён, чалавек, як бы ў знак удзялініцы прысычае адной з прыгажэйшых поры года свае вершы і прозу, малонкі і здымкі, услядзяк ухвале яе.

Так, напрыклад, як у гэтай вось падборцы з трох здымкаў і асennінага эпізода.

АПОШНЯЯ ПЕСНЯ ЛЕСУ

(АСЕННІЙ ЭЦЮД)

Кастрычнік — месец непагадзі. Неба зэпягнуты сініковымі хмарамі. Днямі імжыць назойлівы дажджик. Мокры лес стаіць сіхім, пачуры. Холадна. Дымне прыналіўні вецер, абрываючы апошніе лісце з дрэў. Лісты, лісты. Нават маленкаве лясное возера засыпаны імі. Буйны ліст быў — жубога з заліўнымі прыжылкамі, дуба — бурым, асны — чырвоным, быццам ікроў праливаючы ў гэтую пару. Бачу дубовыя лісты з аршакамі. Разразаю адзін. Там ужо ўсім дарослае наслоняе. Яно распрацяле крыліцы і хуценка паўзе над лісцем. Гэта архатворка. Цёплай коўдру з лісця на дзеінія схавае не ад зімы.

Вакол дубуў многа жалудоў. Спелыя жалуды зімуюць над лісцем. Кожны жолуд у будучым — гаманіўні дуб.

Калі мастка, які перайнінут прац лясную ручайніку, вырас алецінік. Упарты алецінік і не думаш сідзіці сваю лістоту. Але я памялююся. Лісты яго бачу на вадзе. Яны чорныя, скрученыя, быццам за ўпартасць восень дала ім такі непрыгожы выгляд.

Ціха ў лесе. Вельмі рэдка можна пачуць віхіструючую песню сініцы — апошнюю песню лесу. Вялікім кляінам ляціць ўкіраваны. Іх разніць якіч смуткам сваім красне сэрца. Шнуралі адлітаючы гусь. Збираючы ў чародыя кашкі. У канцы месяца і яны пакінуць ажыцьці мясніны.

Дробных птушак, якія летавалі ў нас, усе менш. Затое з'явіцца вялікія ласуны рабы і каліны — снегітры і чакоткі, прыліплеялі на зімоўку крываходзібы. У хвойніку пінькою лістадрэзды. Гэтыя мукніны птушкі заставіцца верныцца сваіму лесу і зімой.

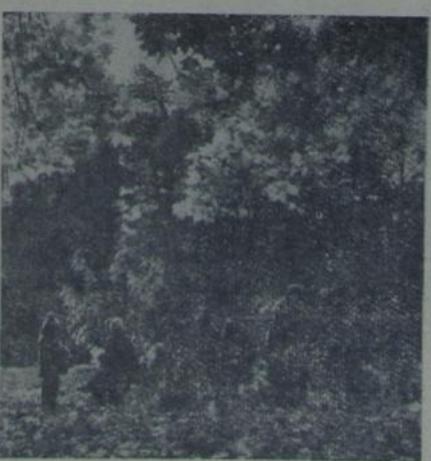
Цецеруку сядзіць у мохавых белотах, ла-
суноца спелым журавінам.

Зазелянела маладая руња. Ноччу жыраваць на жытніне поле выйшаў зяць-шпрак. Паби-

лед! Ёсько ў яго пахіны. А ў некаторых здымках з дні на дзень з'явіцца апошні прыплод. Зайчаніт гэтага прыплоду завуць у народзе лістападнікам. Цяжка прыдзецца малым, ох як цяжка. Многія з іх загінуць.

І ёсць часцей па раніцах чувашы грозны труб

самца-лася. Блукначы па асеннім лесу, мож-

На эпізодах.

на нават убачыць, як два або больш сахатых распачынаючы бойку. Бойка гэтая не на жыццё, а на смерць. І за мачнейшым пой-
дачым падзілікі падзілікі.

Дзікі трывалыца ў дубняку па некалькі
сем'яў. Водзіць іх звычайна волытны «кабам-
сяк». Першалетні-палацасці падраслі, зінілі-
лі палосы, цяжнее афарбуюць.

З падзінноу моніка ўбачыць вужа. Ен зменш
адчывалыны да холаду. Затое гадзінкі з пер-
шымі халадамі залезлі пад кары.

Кастрычнік на зыходзе. Дрыжыць на вя-
тру апошні лісток. Усё часцей раніцай ля-
жыць белы цін — прадвеснік снегу. Восень
адчынне дзвёры зіме.

Л. СЕЧКА,
студэнт-зялёвік 5 курса бібліаг-
лебанава факультета.

Здымкі для гэтага нумару
газеты зрабіў А. Рудчанка.

Рэдактар К. КАЛІНАУ.